

We doen het samen

Eind september bezocht ik het congres van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten. Het thema was: **“We doen het samen”**.

Dat zou mooi zijn. Als landelijke, provinciale en gemeentelijke overheden meer en beter zouden samenwerken. Als er geen taken als jeugdzorg en Wmo naar gemeenten worden doorgeschoven zonder de bijbehorende knaken. Want samenwerken betekent ook samen verantwoordelijkheid dragen. We zullen zien hoe dat gaat ...

“We doen het samen” geldt ook voor ons in Oostzaan. We zijn een klein dorp waar saamhorigheid en gemeenschapszin vanzelfsprekend zijn. We kennen elkaar, komen elkaar tegen en zijn op vele manieren met elkaar verbonden.

Ook als wethouder merk ik hoe belangrijk dat is. Gesprekken met inwoners, ondernemers, verenigingen, ambtenaren, collega bestuurders en raadsleden zijn belangrijk. Niet om het gesprek alleen, maar omdat we samen iets willen bereiken. Een probleem oplossen, een plan beter maken, een besluit voorbereiden of juist afzien van een besluit.

Samenwerking begint met luisteren. Horen wat de ander belangrijk vindt en vertellen wat jij belangrijk vindt. Daarna samen kijken wat er mogelijk is.

Dat betekent niet dat iedereen met wie je in gesprek gaat altijd zijn of haar zin krijgt. Keuzes worden beter als mensen vanaf het begin betrokken zijn, als er serieus naar ze geluisterd is. Door dingen samen te bespreken en te doen ontstaat er over en weer begrip en draagvlak voor keuzes die gemaakt worden.

Dat is anders dan in de eigen bubbel alleen de eigen boodschap uitzenden. Want “we doen het samen” betekent dat je ook open staat voor andere ideeën en meningen.

Als we in Oostzaan iets willen bereiken, hebben we elkaar nodig en hebben we het gesprek met elkaar nodig. Niet óver elkaar praten, niet tégen elkaar praten, maar mét elkaar. En daarna samen aan de slag voor onze inwoners en ondernemers.

Uiteindelijk “doen we het samen”!